

upravičeno razburjeni in že komaj čakajo, da pride divjaški zločinec v pest pravice.

Nočni in skrivnostni požigalec je na delu po okolici Šmartna na Paki. V omenjeni okolici beležijo tekom treh tednov tri požare.

Dva zločina v Metliki. Dne 2. februarja v noči je bil umorjen v Metliki zidar Jakob Senčar iz Barkovej pri Trstu. Umorjen je bival v Metliki 20 let, star je bil 70 let in se je preživljal s priložnostnim delom. — Vlomljeno je bilo v Metliki v trgovino Ivana Valjavca in odnešenega blaga za 20.000 Din.

Izpred sodišča.

Obsojen slepar. V Mariboru je bil obsojen na pet mesecev strogega zapora 31-letni Karl Čebul, ki je izvršil svojčas več sleparij v Guštanju. Izvabil je z lažjo guštanjskima trgovcema Maksu Husarju in Janezu Miloniku 200 odnosno 2600 Din. Čebul, ki se je izdajal za nemškega letalskega oficirja, je zasledovan tudi od avstrijskih oblasti.

Oproščen suma dvojnega umora. Pred sodniki v Novem mestu se je zagovarjal te dni 43 letni železniški čuvaj Anton Paučič, doma iz okolice Metlike. Obtožen je bil, da je 5. junija l. l. umoril svojega tovariša Jožefa Kožar in njegovo ženo Terzijo. Kakor smo že poročali, so našli omenjeni zakonski par na postajališču Dobravice na Dolenjskem ob prihodu zjutrajnega vlaka v stanovanju umorjena. Sum je padel na sosednega čuvarja Paučiča, ki ni živel v najboljšem razmerju s Kožarjem. Pri obravnavi Pavčiču niso mogli dokazati nobene krivde in radi tega je bil oproščen. Grozen zločin še bo zana-prej ostal zagonetka.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. ing. Erik Eiselt, kmetijski referent za naš srez in tajnik Zveze živinorejskih selekcijskih društev za svetloolisasto govejo živino v Soboti, je bil na lastno prošnjo premeščen za profesorja na banov. kmetijski šoli v Mariboru.

G. ing. Eiseltu, ki je tekom svojega večletnega dela v naši krajini delal v ljudski blagor na polju živinoreje in kmetijstva sploh, izrekamo na tem mestu zahvalo. — Začeli so zbirati prispevke za spomenik na grobu tragično preminulemu šoferju Lukašku. Darovalo je več oseb večje zneske in zlasti pošte so zelo agilne. Akcija zasluži vse priznanje!

Volno, svilo, sukno in drugo manufakturno blago v veliki izbiri po ugodnih cenah pri

ANTON MACUN V MARIBORU

Hranilne knjižice Spolnjestajerske hranilnice v Mariboru se jemljejo v račun brez odtegljaja.

Gasilstvo v Slov. krajini. Kakor kaže statistika koncem l. 1935, je gasilstvo v Slov. krajini zelo razširjeno. Soboška gasilska župa šteje 99 čet z 2317 člani. Ta župa je po številu čet in članov najmočnejša v državi. Lendavska župa šteje 40 čet in 901 člana. Skupno je v Slovenski krajini 139 čet s 3218 člani. Soboška in lendavska četa že obstojata nad 50 let. Naši gasilci pa ne delujejo samo v delu in reševanju pri požaru, temveč so tudi precej delavni prosvetni delavci.

Smrtna nesreča vsled neprevidnega ravnanja s patrono se je zgodila v Veliki Polani. Pri Ternarjevih se je zgodila velika nesreča. Najmlajši sin Matjašek se je dne 25. jan. igral s patrono, jo nekaj rezal, hotel jo odpreti. Eksplozirala mu je v roki in učinek je bil strašen. Na levi roki mu je odtrgalo 4 prste, na levi strani prsi pa je zadobil kot dlan veliko razmesarjeno rano, da so se videla pljuča. On je sopal pri dihanju uhačala skozi rano. Hitro mu je domači duhovnik podelil sv. zakramente, potem so ga spravili v bolnico v M. Soboto, kjer pa je precej izdihnil. Ponesrečen je bil priden šolar, ki je zelo pogostokrat hodil ob delavnikih k maši in obhajilu. Dogodek je pretresel vso občino; vse sočustvuje z ubogo družino, ki je na tako tragičen način zgubila sina. Sestra pokojnega je še le pred par dnevi prišla domov iz Francije, kjer je bila 5 let.

Črensovec. Prosvetno društvo bo imelo na željo članstva v nedeljo dne 9. februarja, popoldne po večernicah, v mali dvorani »Našega doma« izredni občni zbor.

Črensovec. Premeščen je iz Ljutomerja k nam kot kaplan g. Trobina Stanislav. Kaplana, ka-

terege že od otroštva g. Bejeka nismo imeli, zelo potrebujemo in željno pričakujemo. G. Trobina poznamo že iz Ljutomerja kot dobrega prosvetnega delavca in voditelja. — V nedeljo dne 2. februarja je bila poročena v naši cerkvi Sobočan Marija iz Žižkov. Imenovana je bila vrta mladenka in zvesta članica Prosvetnega društva. Za moža si je izbrala Hozjan Ludovika, čevlarskega pomočnika iz Žižkov. Mlademu paru želimo obilo sreče!

Turnišče. Naša narodna osemrazredna šola je izgubila dve dobri učiteljski moči. Premeščena sta bila od nas g. Mlakar Franc k Sv. Barbari v Halorah in gđc. Zahnfuchs Julija na šolo na Hotizi.

Nedelica. Posestnik Bakan Štefan je bil na predlog kmetijskega ministra odlikovan z redom sv. Save V. stopnje za zasluge pri pospeševanju kmetijstva. G. Bakanu, ki je naš odličen somišljenik, iskreno čestitamo k visokemu odlikovanju!

Velika Polana. Prosvetno društvo je dne 26. januarja priredilo v šoli gledališko predstavo. Potem so člani pevskega oddelka prav dobro prednašali spevoigro »Mlada Breda«. Prišli so tudi gostje iz Črensovec, Kapce, Gaberja in drugod. Ob koncu je močan moški zbor nad 30 pevcev zapel ob splošnem odobravanju dve umetni in eno narodno pesem. Še enkrat kaj takega!

Velika Polana. Prošlo leto je bilo rojenih 53; umrlo 24 oseb. Od teh so bili 4 stari nad 70, dve osebi nad 80 let. Sv. obhajil je bilo 19.000, en tisoč več, kakor lani. Poročenih je bilo 14 parov. Izseljencev imamo 162, največ v Kanadi in na Francoskem. Za versko življenje skrbijo 4 Marijine družbe, katerih vsaka ima v mesecu svojo nedeljo. Prva nedelja je Marijina, druga ženska, tretja fantovska, četrta dekliška. Otroci Marijinega vrta, v katerem so vsi šolarji, pa so vmes razdeljeni. Tudi pri nas se dogajajo nerednosti, kakor menda povsod. A sodba nekega lista, »da gre Polana rakovo pot«, je pa menda le prenagljena, če ne celo krivična.

Gornja Bistrica. Dne 27. januarja je umrla pri nas Kustec Rozalija, rojena Cigan, žena Kustec Matjaža, posestnika in občinskega odbornika v starosti 62 let. Imenovana je bila poštena žena in spoštovana daleč na okoli. Pokopana je bila dne 28. januarja. Pogrebno svečanost sta opravila čč. gg. župnika Zadravec

drugače se ne vidiva! Strašno je to, Tevž, ti si misliti ne moreš, kako strašno je.«

Nekaj časa sta molčala. Štari se je tresel kakor trepetlika, mladi pa je bil blede ko zid. Tedaj je oče zavpil:

»Tevž, tega vendar nočeš, da pridem v pekel. Kajne da ne, Tevž?!«

»Ne, ne, ne, oče!« je zahripal sin. »Zaradi tega ne smete trpeti, oče!«

»Tedaj boš ti revež, Tevž, tebi ne ostane nič več.«

»Revščina ni najhujše.«

»Najhujše ne, gotovo ne. Hujša je sramota. Zaradi mene je vseeno. Ali da boš ti zaradi mene ob dobro ime, to, to, to me strašno boli.«

Tevž je prijel očeta za roko in rekel prisrčno:

»Pomirite se, oče! Zdej se bova po pameti zmečila. Kaj pravite, kaj bi bilo, ko bi Juriju, krojaču, vse povedala in lepo vse z njim uredila?«

»Nikar, nikar!« se je branil štari. »Se v oči bi mu ne mogel pogledati, kaj šele svoj greh priznati. Saj bi tudi nič ne pomagalo, nič, nič...«

»Jurij je dober. Morda bi se dalo z njim tako napraviti, da bi bilo na vse kraje prav.«

»Tega ne bo mogel, ne bo. Otroka ima: sina financarja z revno plačo in hčer. Že zaradi otrok ne more nič popustiti.«

»Poizkusiti bi mogla.«

»Ne, ne! Prosim te, Tevž. Od sramu bi me bilo

konec, ko bi me Jurij pogledal s svojimi velikimi očmi.«

»Kaj boste potem, oče?«

»Na sodnijo pojdem in jim vse povem. Sodnija bo že napravila, da bo prav.«

»Potem se bo vendar razglasilo in ljudje bodo vse izvedeli.«

»Moj Bog, saj drugače ni mogoče! Da mi le z Jurijem samim ni treba govoriti! To bi mi bilo najstrašnejše.«

Zopet sta umolknila. Tevž je stisnil obrvi in napeto premišljal. Potem je rekel odločno, skoraj osorno:

»Pred sodnike ta reč ne sme priti, oče!«

»Mora, mora,« je stokal štari. »Dovolj sem trpel vse življenje. Na večno ne morem trpeti, na večno ne.«

Sin je nekoliko preudarjal, nato pa spregovoril: »Poslušajte, oče! Nikomur ni treba o tem nič vedeti. Midva sama bova vse uredila.«

»Kako? Kako?«

»Prepisali mi boste domačijo.«

»Seveda tebi. Komu pa? Dekleti sta svoje dobili, vsaka petdeset tisoč. Izplačani sta.«

»Potem vzamem jaz vso stvar nase. Odslej je to moja zadeva. Čujete, oče? Moja! Vi ste je odrešeni.«

»Kaj, ti? Ti? Ti hočeš... Toda Jurij mora priti do svoje pravice.«

valstvo cele Abesinije zahvali Bogu za zadnje velike zmage v severni pokrajini Tigre.

V Abesiniji je padel.

»Koroški Slovenec« poroča iz Žitare vasi na Koroškem: V naši bližnji okolici stanuje slovenska družina Grohar z Goriškega. Lansko leto je zapustil starše in sestre sin France ter se podal nazaj v domovino. Zanj je bil povratek v domovino usoden, moral je v italijansko vojsko in nato v Abesinijo. Pred nekaj dnevi je dobila njegova sestra, ki je poročena v naši fari, uradno poročilo, da je brat France padel v Abesiniji. Torej je moral ubogi fant med prvimi v oženju za domovino, ki tako mačehovsko ravna s Slovenci.